

"שִׁמְעָתִי שְׁמַעַד יִרְאָתִי ה'"

שלושה סוגי יראה

יש שלושה מיני יראה:

האחת היא יראה גרועה מאוד, כגון אדם שאינו ירא מלפני האלהים, אך כשיעשה איזה מעשה טוב הוא עושה מפני בני אדם: שאם לא יעשה המעשה הטוב, הן בלימוד, הן בצדקה, הן בתפילה, הן בכל דבר - אז לא יאמינו בו ויבזוהו, אם כן מה שיעשה אינו אלא למצוא חן בעיניהם. ואם איש זה מכוין כך כל ימיו, אז אחריתו עדי אובד, כיון שאין מחשבתו להקדוש ברוך הוא.

השני הוא ירא מלפני האלהים, אך הוא ירא מלפניו מחמת עונש גיהנום או שלא יבוא לגן עדן, ומתוך כך יתחזק במעשה הטוב. וזה האיש, אפילו מקיים כל התורה בכוונה זו - טוב הוא שירא מלפני הקדוש ברוך הוא שיביאוהו למשפט, אך לא הגיע לעיקר הטובה, כי כל כוונתו בעבודתו אינה אלא לטובת עצמו, ולא לכבוד הקדוש ברוך הוא.

אבל השלישי, המרגלית הטובה, זהו שירא מפני הקדוש ברוך הוא לא מפני שום דבר בעולם, רק שהוא נרעד מלפניו, וכל איבריו מזדעזעים בזכרו גדולתו וגבורתו... ועבור שזאת המדרגה השלישית היא קשה להשיג, לכן התירו לעשות המצוות ליראת העונש ולתקות הגמול.

(ארחות צדיקים, שער יראת שמים)

בא לי או לא?

בוקר. השעון מצלצל בקול גדול - "קום לעבודת הבורא". כהרגלי בקודש, אני מכבה את השעון בטפיחה עזה. די לעצבן, תן לישון.

קול לוחש בלבבי - קום! זו חובה!

ומנגד, קול שני - קום רק כשיתחשק לך ותרגיש שאתה 'מתחבר' לתפילה. אם כך תעשה, תראה איזה 'אורות' יהיו לך בתפילה.

ולי רק נותר להחליט - איזה מהקולות הוא קולו של יצר הטוב ואיזה של יצר הרע?

(שאלה שנשאלה באתר "ישיבה")

מה לדעתכם הקול של היצר הטוב ומה הקול של היצר הרע?

דמיינו את עבודת ה' ללא יראה, איך היא נראית?

המלך אמר

בענין יראה ואהבה, ידוע שיראה קודמת לאהבה. והטעם הוא, כי כדי שיוכל האדם לקיים תורה ומצוות מטעם אהבה, הכוונה היא שירגיש טעם של תענוג בתורה ומצוות. וזה גורם לו שיאהב את התורה ומצוות. מה שאם כן מי שמקיים תורה ומצוות מטעם יראה, אז עדיין לא מרגיש את התענוג של תורה ומצוות. אלא מקיים מחמת יראת ה', היינו שמפחד שה' לא יעניש אותו אם לא יקיים את התורה ומצוות.

...אילו היו מרגישים תענוג בתורה ומצוות, היו כולם מקיימים את התורה ומצוות מטעם תענוג ולא מטעם מצות ה', היינו שלא היו זקוקים להאמין בה', אלא שהיו יכולים לקבל את תענוג של תורה ומצוות בלי יחוד עם ה'. לכן נעשה הסתרה על תורה ומצוות, שלא מגלים את התענוג של תורה ומצוות, אלא אחר שזוכין על ידי יראה לאמונת ה' בקביעות.

(הרב ברוך שלום אשלג, דרגות הסולם, מאמר 403)

איילו סוגי יראה מפרט הארחות צדיקים?

האם יצא לכם לחוות יראת שמים מאחד?

הסוגים? האם שמתם לחוות את הקשר

עם אלוקים מהמקום הזה?

מה היה קורה אם היינו מקיימים תורה ומצוות רק מתוך תענוג?

למה היראה קודמת לאהבה? איזה יתרון יש לקיום שלא מתוך תענוג?

האם צורת ההסתכלות הזו על היראה משנה את האופן שבו אנו חווים אותה?